

Սարի հովի պէս ամպերի փէշով
Արծուի թւին զարնեմ ու երթամ:
Զինջ աղբիւրի պէս դալուկ անտառով
Զոր տերեւները գրկեմ ու երթամ...:

Ա՛խ, կեանքըս թօշնաւ ու ցնորքներըս
Գնացին աշնան հաւքերի նման.
Դուն էլ ծաղրեցիր վառ արցունքներըս,
Սիրուս երազը ողբամ ու երթամ...:

Վարդի ու դարնան անուշիկ երգեր
Կեանքի ափերից գլղզլան, կու գան...
—է՛հ, բաւական է... ես վաղ եմ հանգեր.
«Մնաք բարեւ» մրմնջամ, երթամ...:

Ա.Ի. ԻՍԱՀԱԿԵԱՆ